

Sygn. akt IV P 8/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie Wydział IV Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący : Sędzia SR Beata Grabiszewska

Protokolant: Bożena Michalak

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2018 roku w Belchatowie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L.

Oddział w B.

o wynagrodzenie za pracę, wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy, zasiłek chorobowy, ekwiwalent za urlop wypoczynkowy i odszkodowanie

1. zasądza od pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. Oddział w B. na rzecz powódki J. S. następujące kwoty:

a) **3.258,30 zł (trzy tysiące dwieście pięćdziesiąt osiem złotych trzydzieści groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty, tytułem wynagrodzenia za pracę,**

b) **2.270,70 zł (dwa tysiące dwieście siedemdziesiąt złotych siedemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty, tytułem wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy;**

c) **1.174,50 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 lutego 2018 roku do dnia zapłaty, tytułem zasiłku chorobowego;**

d) **1.435,00 zł (jeden tysiąc czterysta trzydzieści pięć złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 lutego 2018 roku do dnia zapłaty, tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy;**

e) **3.350,00 zł (trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt złotych 00/100) tytułem odszkodowania;**

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. Oddział w B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Belchatowie kwotę 575,00 zł (pięćset siedemdziesiąt pięć złotych 00/100) tytułem opłaty od pozwu;

4. wyrokowi w punkcie 1. (pierwszym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 3.350,00 zł (trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt złotych 00/100).

Sygn. akt IV P 8/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 1 lutego 2018 roku, skierowanym przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w L. Oddział w B., powódka J. S., wnosila o zasądzenie na jej rzecz wynagrodzenia za pracę za okres od listopada 2017 roku do 15 stycznia 2018 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot wynagrodzenia za poszczególne miesiące oraz ekwiwalentu za 9 dni urlopu, a także odszkodowania za okres wypowiedzenia.

W uzasadnieniu pozwu powódka podnosiła, że nie niu 15 stycznia 2018 roku rozwiązała umowę o pracę w trybie przewidzianym otrzymała należnego wynagrodzenia od listopada 2017 roku. W d w art. 55 § 1¹ kp.

W piśmie z dnia 12 lutego 2018 roku powódka sprecyzowała żądanie i wniosła o zasądzenie następujących kwot brutto: 2.680,00 zł tytułem wynagrodzenia za okres od 1 do 26 listopada 2017 roku, 4.263,00 zł tytułem wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy w okresie od 27 listopada 2017 roku do 15 stycznia 2018 roku, 1.435,00 zł tytułem ekwiwalentu za urlop i kwoty 3.350,00 zł tytułem odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew z dnia 14 marca 2018 roku pozwany (...) Sp. z o.o. w L., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podnosił, że przedstawione przez powódkę wyliczenie poszczególnych kwot jest nieprecyzyjne i w sposób nieprawidłowy wskazała wysokość należnych jej poszczególnych składników wynagrodzenia. Nadto pozwany podnosił, że nie dysponuje środkami niezbędnymi do regulowania swoich zobowiązań i w związku z tym pismem z dnia 7 lutego 2018 roku wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. o przejęcie wypłat wszelkich zasiłków należnych pracownikom za okres od 1 listopada 2017 roku do 31 grudnia 2017 roku.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka J. S. była zatrudniona w (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. od 5 grudnia 2016 roku do 15 stycznia 2018 roku. Pracę świadczyła w Oddziale Spółki w B.. Pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku laboranta za wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie 3.350,00 zł.

(dowód: umowy o pracę – akta osobowe powódki, część B)

Oświadczeniem z dnia 15 stycznia 2018 roku powódka rozwiązała z pozwanym pracodawcą umowę o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 55 § 1¹ kp, wskazując jako przyczynę ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków przez pracodawcę, a mianowicie nie wypłacenie wynagrodzenia za 3 ostatnie miesiące pracy, w tym wynagrodzenia za pracę za miesiąc październik 2017 roku i za okres od 1 do 26 listopada 2017 roku, wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby od 27 listopada 2017 roku do 15 stycznia 2018 roku.

(dowód: oświadczenie z dnia 15.01.2018 roku – akta osobowe powódki, część C)

W okresie od 27 listopada 2017 roku do 15 stycznia 2018 roku J. S. chorowała i korzystała w tym czasie ze zwolnienia lekarskiego.

W 2017 roku, w okresie wcześniejszym, tj. przed 27 listopada powódka nie chorowała. W 2017 roku przysługiwały powódce 23 dni urlopu, z których wykorzystała 17 dni. W 2018 roku nie korzystała z urlopu wypoczynkowego.

(dowód: karty urlopowe i karty chorobowe – w aktach osobowych powódki, część C)

Powódka J. S. nie otrzymała wynagrodzenia za pracę za okres od 1 do 26 listopada 2017 roku, a następnie wynagrodzenia za czas choroby od 27 listopada do 31 grudnia 2017 roku, zasiłku chorobowego za okres od 1 do 15 stycznia 2018 roku i ekwiwalentu za 8 dni urlopu wypoczynkowego. J. S. nie otrzymała decyzji z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie przejścia wypłaty zasiłku chorobowego.

(dowód: zeznania powódki J. S. – k. 39-40)

Należne powódce wynagrodzenie za pracę za miesiąc listopad 2017 roku (wraz z wynagrodzeniem za czas choroby) stanowi kwotę 3.258,30 zł, wynagrodzenie za czas choroby za grudzień 2017 roku wynosi 2.270,70 zł, zasiłek chorobowy za okres od 1 do 15 stycznia 2018 roku wynosi 1.174,50 zł, zaś ekwiwalent za urlop stanowi kwotę 1.441,17 zł. Wysokość odszkodowania na podstawie art. 55 § 1¹ kp pozwany pracodawca obliczył na kwotę 3.350,00 zł, którą ujął w liście płac powódki za styczeń 2018 roku.

(dowód: listy płac – k. 24-26)

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest w zasadzie bezsporny, Sąd ustalił go na podstawie zeznań powódki J. S. oraz dokumentów zawartych w aktach sprawy i w aktach osobowych powódki.

Z ustaleń wynika, że powódka nie otrzymała od pozwanego świadczeń za okres od 1 listopada 2017 roku do 15 stycznia 2018 roku, a także świadczeń związanych z rozwiązaniem stosunku pracy w postaci ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy. Powódka dochodziła także odszkodowania związanego z rozwiązaniem stosunku pracy z winy pracodawcy.

Pozwany nie przeczył, że sporne świadczenia nie zostały powódce wypłacone, przy czym, według pracodawcy kwotę zasiłku chorobowego powinien wypłacić ZUS. Spór dotyczył także niewielkich różnic w wysokości dochodzonych przez powódkę poszczególnych świadczeń.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Powódka J. S. wносиła o zasądzenie od pozwanego pracodawcy następujących kwot: 2.680,00 zł tytułem wynagrodzenia za okres od 1 do 26 listopada 2017 roku, 4.263,00 zł tytułem wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy w okresie od 27 listopada 2017 roku do 15 stycznia 2018 roku, 1.435,00 zł tytułem ekwiwalentu za urlop i 3.350,00 zł tytułem odszkodowania.

Zgodnie z treścią art. 80 kp za wykonaną pracę przysługuje wynagrodzenie, które powinno być tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy (art. 78 § 1 kp).

Z kolei zgodnie z art. 92 § 1 pkt 1 kp za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną - trwającej łącznie do 33 dni w ciągu roku kalendarzowego, a w przypadku pracownika, który ukończył 50 rok życia - trwającej łącznie do 14 dni w ciągu roku kalendarzowego - pracownik zachowuje prawo do 80% wynagrodzenia, chyba że obowiązujące u danego pracodawcy przepisy prawa pracy przewidują wyższe wynagrodzenie z tego tytułu.

Bezspornym jest, że powódce przysługuje wynagrodzenie za świadczoną pracę, a także wynagrodzenie za czas choroby oraz zasiłek chorobowy. W spornym okresie powódka pozostawała w zatrudnieniu.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z dnia 25 czerwca 1999 r. (tj. z dnia 22 czerwca 2017 r. Dz.U. z 2017 r. poz. 1368) prawo do zasiłków określonych w ustawie i ich wysokość ustalają oraz zasiłki te wypłacają płatnicy składek na ubezpieczenie chorobowe, którzy zgłaszają do ubezpieczenia chorobowego powyżej 20 ubezpieczonych, z zastrzeżeniem pkt 2 lit. d (tj. za wyjątkiem osób uprawnionych do zasiłków za okres po ustaniu ubezpieczenia). Płatnicy składek, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 1, wypłacają zasiłki w terminach przyjętych dla wypłaty wynagrodzeń lub dochodów (art. 64 ust. 1).

W przypadku przejęcia wypłaty przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Zakład wydaje decyzję skierowaną do indywidualnego świadczeniobiorcy o prawie do świadczeń i dokonuje wypłaty należnych świadczeń.

W przedmiotowej sprawie pozwany twierdził, że wystąpił do ZUS o przejęcie wypłaty zasiłków. Powódka nie otrzymała żadnej indywidualnej decyzji w tym przedmiocie, co oznacza że obowiązek wypłaty zasiłku chorobowego za okres pozostawania w zatrudnieniu przez powódkę spoczywa na pozwanym pracodawcy.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania Sąd na podstawie powołanych przepisów zasądził na rzecz powódki kwoty powyższych świadczeń wyliczone przez pozwanego i ujęte w listach płac. Żądanie zapłaty świadczeń ponad kwoty określone w listach płac podlegało oddaleniu.

Powódka dochodziła również ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy. Przepis art. 171 § 1 kp stanowi, że w przypadku niewykorzystania przysługującego urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny.

Pozwany pracodawca wyliczył wysokość ekwiwalentu na kwotę 1441,17 zł. Powódka zaś dochodziła kwoty 1435,00 zł, którą Sąd na jej rzecz zasądził.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc.

J. S. wystąpiła także o zapłatę kwoty 3.350,00 zł tytułem odszkodowania. Zgodnie art. 55 § 1¹ kp pracownik może rozwiązać umowę o pracę o pracę bez wypowiedzenia, gdy pracodawca dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków wobec pracownika; w takim przypadku pracownikowi przysługuje odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. W przypadku rozwiązania umowy o pracę zawartej na czas określony odszkodowanie przysługuje w wysokości wynagrodzenia za czas, do którego umowa miała trwać, nie więcej jednak niż za okres wypowiedzenia.

Powódka oświadczeniem z dnia 15 stycznia 2018 roku rozwiązała z pozwanym pracodawcą umowę o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 55 § 1¹ kp wskazując jako przyczynę ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków przez pracodawcę, a mianowicie nie wypłacenie wynagrodzenia za 3 ostatnie miesiące pracy.

Kodeks pracy nie wprowadza definicji legalnej podstawowych obowiązków pracodawcy ani nie ustanawia zamkniętego ich katalogu. Katalog obowiązków spoczywających na pracodawcy zawarty w art. 94 kp z całą pewnością nie jest zamkniętym katalogiem jego podstawowych obowiązków, a poza tym nie wszystkie spośród wymienionych w nim obowiązków można traktować jako podstawę. Przepis ten zawiera jedynie przykładowe wyliczenie obowiązków spoczywających na pracodawcy.

W doktrynie najczęściej przyjmuje się, że do kategorii podstawowych obowiązków pracodawcy należy zaliczyć w szczególności te obowiązki, których powinność wypełnienia wynika z podstawowych zasad prawa pracy. W tym kontekście wymienić należy obowiązek wypłaty wynagrodzenia za pracę w sposób zgodny z obowiązującymi w tym zakresie przepisami (art. 13 kp).

Pozwany pracodawca uchybił podstawowemu obowiązkowi w sposób ciężki, bowiem nie dokonał wypłaty wynagrodzenia powódce za dłuższy okres. Dlatego też Sąd uznał roszczenie J. S. za uzasadnione i zasądził na jej rzecz żadaną kwotę odszkodowania, odpowiadającą miesięcznemu wynagrodzeniu powódki (w związku z miesięcznym okresem wypowiedzenia). Kwota ta została przez pracodawcę ujęta w liście płac za styczeń 2018 roku, co dodatkowo potwierdza zasadność roszczenia.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 300 ze zm.) w zw. z art. 98 kpc Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 575,00 złotych tytułem opłaty od uwzględnionej części powództwa.

Na podstawie art. 477² § 1 kpc Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty nie przekraczającej jednomiesięcznego wynagrodzenia powódki.